

[Hagen Hagensen]

ge og skyldige hensyn til alle de sindslidende og også til dem, der skal bistå.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 55 har det jo, som det fremgår af bemærkningerne, været fremsat tidligere som enkelte punkter i et beslutningsforslag.

Det konservative folkeparti deler også denne gang forslagsstillernes opfattelse, at der bør ske en forbedring af sindslidendes retsstilling, men de forhold, man nævner i forslaget, er så væsentlige, at vi ønsker udvalgsarbejdet, som justitsministeren har nævnt er i god gang, tilendebragt først; vi håber stadig, at det ikke bliver for langvarigt.

Derfor kan vi ikke opfordre regeringen til snarest og uden at afvente revisionen af sindssygeloven at forberede en lovgivning om forbedring af sindslidendes retsstilling, men vi vil afvente udvalgsarbejdet, og derfor kan vi ikke stemme for nr. B 55.

Bjørn Elmquist (V):

Først om nr. B 50, der jo falder i 2 punkter.

Det ene har med kriminalregisteret at gøre, og det er en svær balancegang. Vi har hæftet os ved betænkningen, som har 3 forskellige udtalelser, 1 flertals- og 2 mindretalsudtalelser, og vi er vel nærmest endt dér, hvor justitsministeren er i dag.

Vi må dog nok understrege, at det let vil kunne eksplodere, første gang man kommer ud for en sag efter en eventuel ændring af disse regler, således at der ikke længere findes mulighed for politiet for at slå op i sine registre og finde ud af, om det drejer sig om en person, der er farlig for sig selv eller for sine omgivelser, og hvor offentligheden, ikke mindst pressen, og vel også politiet i et forståeligt forsøg på at undskylde sig selv siger: ja men hvis vi var kørt videre med den tidligere sag, så havde vi undgået den og den ulykkelige hændelse, f.eks. i form af, at en person, man skal holde tilbage, afgår ved døden eller bliver så voldelig, at man må reagere kraftigt. Det understreger behovet for, at vi virkelig nøje afvejer de forskellige hensyn, som man i delbetænkningen har fremlagt for os.

Vi vil ikke helt præcist her ved førstebehandling sige, om det skal være en mel-

lemordning, hvor politiet kan beholde registreringen i 3 år, eller det skal være kortere tid, eller man skal lade den tvangsindlagte få fuld prioritet. Det vil vi meget gerne være med til at overveje i udvalget.

Hvad spørgsmålet om egenindsigt i det fælleskommunale psykiatriske centralregister angår, må vi sige, som da vi talte om offentlighedsloven forleden dag, da vi drøftede lægejournaler, at vi synes nu nok, det er rigtigst, at der skydes et led ind, således at det bliver den pågældendes egen læge, som hjælper én til aktindsigt.

Hvad nr. B 55 angår, må jeg tilslutte mig det, som netop er blevet sagt af fru Lizzie Lichtenberg og af justitsministeren. Vi mener, at vi først må have en tilkendegivelse fra det udvalg, der er nedsat. På den anden side vil vi gerne have, at dette udvalg kommer til et resultat relativt hurtigt, og derfor vil jeg spørge justitsministeren, om man på nogen måde kan angive en tidsplan for udvalgets arbejde.

Alice Faber (SF):

Vores indstilling til VS' forslag nr. B 50 om registrering af sindslidende var ved sidste førstebehandling meget positiv, og det er den også denne gang.

De enkelttilfælde, justitsministeren var inde på vedrørende anbringelse i detention og meddelelse af våbentilladelse, som politiet bruger som begrundelse for, at det er nødvendigt, at der stadig væk sker registrering, finder vi ikke gør det nødvendigt at registrere folk hos politiet. Selvfølgelig er det en forbedring, at de ikke bliver registreret i kriminalregisteret, men vi mener ikke, at der er større grund til at registrere sindslidende end andre grupper i befolkningen, som kan komme ud for forskellige sygdomme i detentionen, f.eks. folk, der lider af sukkersyge.

I det hele taget er politiets medvirken ved tvangsanbringelser et af de problemer, som sindslidende gang på gang fortæller er meget belastende for både dem og deres familie, og jeg håber, at sindssygeudvalget finder frem til en anden form.

Vedrørende egenindsigt i det fælleskommunale psykiatriske centralregister er vi også meget enige med VS i forslaget. Det er igen den dér formynderiske holdning, man har over for en ganske bestemt gruppe i befolkningen: at de ikke kan tåle at få at vide,